

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. Symbola.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

In veritate didici; nihil æquè efficax esse ad gratiam promerendam, retinendam, recuperandam; quàm si omni tempore coram Deo inveniaris non altum sapere, sed timere. S. Bernardus f. 54. in Cant.

Sitis est appetitus (teste Aristotele) frigidi, & humidi. Quid est ergo sitire, nisi gratiam appetere; per quam concupiscentia infrigidatur, & lacrymarum abundantia provocatur. S. Bonavent. f. 10.

Divina gratia tribus hominum generibus maximè datur: scilicet obedientibus, divina sapientibus, & proximo compatientibus. Idem f. 16. de S. Steph.

Tantò aliquis magis spiritualibus donis repletur, quantò magis à carnalibus separatur. Sanct. Thomas Aqu. Opusc. 9. t. 2. cap. 37.

Sicut in naturalibus formæ infunduntur secundum dispositionem materia; ita DEUS gratuita dona largitur. Idem in Psalm. 1.

Omnes indigent misericordiâ CHRISTI; non tamen omnes præparant se ad illam suscipiendam; oportet enim miseros se ad misericordiam præparare. Simon Cass. l. 5. cap. 13.

TITULUS V. GRATIA HABITUALIS.

§. I.

Symbola.

DEt tibi Deus de rore calii. Gen. 27. 28. Est rationali creaturæ ros cœli non aliud, quàm gratia Spiritus Sancti, quæ peccata remittit. Rupertus l. 7. cap. 17. in Gen.

Lumen vultus sui. Pf. 4. 7. id est, ratio. Vultus Dei dicitur ratio; & lumen hujus vultus est gratia. Quia, sicut moneta est informis, donec imago Regis ei imprimatur; ita ratio deformis est, donec per gratiam Dei illustretur. Ratio enim est imago Creationis; sed gratia Dei est imago recreationis. Hugo Card. hic.

Musca morientes, id est, peccatores, perdunt suavitatem unguenti. Ecclæ. 10. 1. id est, divinæ gratiæ, quò inungitur anima ad sanitatem, ad dignitatem, ad speciositatem, ad fragrantiam, ad suavitatem. Idem hic.

Pulchra ut luna. Cant. 6. 9. Ut quid dicitur anima pulchra, non ut sol, sed ut luna? nisi ut scias, pulchritudinem gratiæ non tantum à te non esse, sed à Deo; quòd humilitatem commendat. Sed etiam, quamdiu in hoc exilio degis, inesse tibi mutabiliter, & amissibiliter. Qui hodie es pulcher, cras poteris esse sordidus: & qui modò es lucidus; postea forsitan fies tenebrosus. de Ponte hic Exhort. 5. §. 5.

Computrescit jugum à facie olei. Il. 10. 27. Jugum à facie olei computrescit: quia dum Spiritus S. gratiâ unguimur, à captivitate nostræ servitute liberamur. Dumque maligni Spiritus dominatio superba repellitur, jugum conteritur, quò libertatis nostræ colla premebantur. Sanct. Gregorius Mor. l. 10. cap. 11.

Vendit universa, qua habet. Matth. 13. 44. Cur ad emendum agrum, non aliqua, sed universa sua vendit homo? Thesaurus fides, gratia, Dei que amicitia; ob cuius æstimationem homo cœtera spernit. Sylveira hic.

Inveni drachmam. Luc. 15. 9. Gem-

ma pretiosior in totò orbe fingi non potest, gratiâ divinâ. Hæc quondam à genere humano perditâ, à quo in cassum, nec sinè lacrymis, quaesita frustra fuit. Sed tandem mulieri obtigit eam invenjendi felicitas: *invenisti gratiam.* Ludolphus p. 1. c. 3. gratiam, quam Eva perdidit, MARIA invenit. Segneri f. 40. in festo B. V. Annunt. Drachma hæc Dei gratiâ est: ea sola tam sollicitè invelligatur; cœterarum præ hac ratio nulla habemur. S. Greg. Niss. lib. de virgin. c. 12.

Vinum non habent. Joan. 2. 3. Vinum defecit: quia collatæ gratiæ beatitudinæ privata est miserabilis natura hominis S. Rupertus lib. 2. h. c.

Sic eum volo manere. Joan. 21. 22. Dicit Christus de quolibet, quod de Joanne: *Sic eum volo manere*; scilicet in bona vita, *donec veniam.* Qui existit in gratia, dicitur Joannes. Sanct. Vincentius Ferr. D. infra Oct. Epiph.

Dabo illi stellam matutinam. Apoc. 2. 28. Stella matutina est gratia sanctificans; eum qua advenit Spiritus Sanctus. Richardus à S. Victore.

Peccatum est arbor mortis: gratia est arbor vitæ. S. Bonav. f. 2. hexam.

§. II.

Gratiæ præstantia.

Ex Veteri.

SCIT enim Deus. Gen. 3. 5. Nota: diabolum inter omnes creaturas primò DEUM nominasse; sicut hic habes; & in Evangelio Marci 1. 24. primò vocavit *JESUM Nazarenum.* Cur permisit Deus, ut tam perverfa creatura abominabili ore suò prima divinum illud nomen proderet. Respondet Lippom: id factum, ut nobis indicaretur, non magni facienda gratias, quæ non habent eam comitem, quæ reddimur amici Dei. Quid refert multa de Deo loqui, si ejus gratiâ excidisti, de quò tanto loqueris. Didacus Niss. f. 6. D. 5. Quadr. §. 8.

Homi-